

Вторник, 10 март 2015 г.

P8_TA(2015)0052

Годишен доклад на Европейската централна банка за 2013 г.

Резолюция на Европейския парламент от 10 март 2015 г. относно годишния доклад на Европейската централна банка за 2013 г. (2014/2157(INI))

(2016/C 316/03)

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Европейската централна банка за 2013 г.,
- като взе предвид устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, и по-специално член 15 от него,
- като взе предвид член 284, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид членове 126 и 132, параграф 1 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становището на комисията по заетост и социални въпроси (A8-0011/2015),
- A. като има предвид, че според прогнозите на службите на Комисията от пролетта на 2014 г. БВП в еврозоната бележи спад с 0,4 % през 2013 г., след отбелязвания през 2012 г. спад от 0,7 %, и като има предвид, че службите на Комисията очакват възстановяване, при което БВП ще нарасне с 1,2 % през 2014 г. и с 1,7 % през 2015 г.; като има предвид, че в прогнозите на службите на Комисията от есента на 2014 г. очакванията за ръст са преразгледани в низходяща посока, като се очаква БВП да е нараснал само с 0,8 % през 2014 г. и с 1,1 % през 2015 г., с преобладаващ низходящ риск;
- B. като има предвид, че според прогнозите от есента безработицата в еврозоната се е увеличила от 11,3 % в края на 2012 г. на 11,9 % в края на 2013 г. и остава на високи равнища през 2014 г.;
- B. като има предвид, че съществуват големи различия между равнищата на безработица в отделните държави членки, като стойностите варират между 5 % и 26 %; като има предвид, че равнищата на младежката безработица, които са дори по-високи, достигат до 50 % в някои държави членки; като има предвид, че различията в равнищата на безработица водят до допълнително отдалечаване на държавите членки една от друга в икономически план;
- Г. като има предвид, че успехът на обявяването на програмата за окончателни парични трансакции (ОПТ) при намаляване на лихвите по кредитите не следва да се използва от държавите членки като възможност за избягване на структурни реформи, насочени към увеличаване на потенциала за растеж и постигане на фискална устойчивост в средносрочен план; като има предвид, че тенденциите във връзка със заетостта и намаляването на бедността вероятно няма да постигнат националните цели на стратегията „Европа 2020“
- Д. като има предвид, че през 2013 г. Европейската централна банка (ЕЦБ) намали основните си лихвени проценти през май и през ноември, като намали лихвения процент по основните операции по рефинансиране до 0,25 %; като има предвид, че вследствие на допълнителните мерки на паричната политика, обявени след началото на 2014 г., основният лихвен процент по рефинансирането в момента възлиза на 0,05 %, а лихвеният процент по депозитно улеснение е — 0,20 %;
- Е. като има предвид, че намаляването на реалните лихвени проценти не доведе нито до увеличаване на кредитирането за домакинствата и за предприятията, нито до ръст на БВП и създаване на работни места;
- Ж. като има предвид, че консолидираният финансов отчет на Евросистемата достигна 2,285 трилиона евро в края на 2013 г., което представлява спад с около 25 % за 2013 г.;

Вторник, 10 март 2015 г.

3. като има предвид, че нетъргуемите активи представляват най-големия компонент от активите, предоставени като обезпечения на Евросистемата през 2013 г., и възлизат на около 25 % от всички активи; като има предвид, че нетъргуемите ценни книжа, заедно с обезпеченията с активи ценни книжа, съставляват около 40 % от всички активи, предоставени като обезпечения;
- И. като има предвид, че според прогнозите на службите на Комисията от есента на 2014 г. средният темп на инфлацията в еврозоната е бил 1,4 % през 2013 г., което представлява спад в сравнение с 2,5 % през 2012 г.; като има предвид, че след началото на 2014 г. инфлацията в еврозоната е продължила да се понижава, като темпът ѝ през 2014 г. е бил 0,5 % според прогнозите и е достигнал най-ниски стойности (0,3 %) през септември; като има предвид, че общият темп на инфлацията съгласно хармонизирания индекс на потребителските цени (ХИПЦ) в някои държави членки е спаднал до 0 % и дори още по-ниско през септември 2014 г. и ще остане под целта през 2015 г.;
- Й. като има предвид, че ниските цени на енергията, и особено за петрола, са една от основните причини за намаляването на темпа на инфлацията в еврозоната;
- К. като има предвид, че размерът на инвестициите от публичния и частния сектор в еврозоната е в застой на нива, които са значително по-ниски от регистрираните преди началото на кризата; като има предвид, че често големите предприятия са използвали бизнес средата, осигуряваща евтини парични средства, за да извършват самоцелни обратни изкупувания, вместо да правят нови инвестиции; като има предвид, че относителният дял на инвестициите в БВП е намалявал постоянно още преди кризата и се е нуждаел спешно от тласък;
- Л. като има предвид, че годишният ръст на МЗ е продължил да се забавя, от 3,5 % през декември 2012 г. до 1 % през декември 2013 г.;
- М. като има предвид, че кредитирането за частния сектор е достигнало нови отрицателни стойности, като годишният темп на промяна е в размер на — 2,3 % през декември 2013 г., в сравнение с — 0,7 % през декември 2012 г.; като има предвид, че липсата на кредити, която засяга МСП в някои държави членки, е един от основните проблеми, които забавят икономическото възстановяване; като има предвид, че между 2008 г. и 2013 г. е имало спад на кредитирането за МСП в размер на около 35 %; като има предвид, че е изключително важно поддържането на кредитен поток за МСП, тъй като за тях работят 72 % от работната сила в еврозоната и нивата на създаване на нови работни места при тях са по-високи, отколкото при големите предприятия;
- Н. като има предвид, че финансовата фрагментация все още представлява сериозен проблем, като МСП са изправени пред много по-високи разходи по заемите, особено в държавите от еврозоната, в които икономическите условия вече са тежки, което предизвиква смущения на единния пазар, забавя възстановяването и засилва различията между държавите; като има предвид, че резултатите от цялостната оценка на европейските банки следва да окажат положително въздействие върху настоящите парични политики и върху готовността на банките да увеличат своята дейност по кредитиране, особено за реалната икономика;
- О. като има предвид, че през 2013 г. балансовото число на Евросистемата непрекъснато е намалявало в резултат на възстановяването от страна на банките на средствата по операциите по дългосрочно рефинансиране;
- П. като има предвид, че Управителният съвет на ЕЦБ взе решение през юли 2013 г. да даде ориентир за паричната политика, като заяви, че очаква основните лихвени проценти да останат на текущите равнища или на по-ниски равнища за продължителен период от време;
- Р. като има предвид, че ефектът от евентуалното увеличаване на паричната маса в еврозоната вероятно ще бъде намален от наличието на прекомерно кредитно посредничество в банковия сектор;
- С. като има предвид, че член 282 от ДФЕС посочва, че основната цел на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) е да поддържа ценовата стабилност; като има предвид, че в член 127 от ДФЕС се посочва, че без да се накърнява тази цел, ЕСЦБ трябва да подкрепя основните икономически политики на Съюза; като има предвид, че член 123 от ДФЕС и член 21 от устава на Европейската система на централните банки и на ЕЦБ забраняват прякото закупуване от страна на националните централни банки и от страна на ЕЦБ на дългови инструменти, емитирани от ЕС или от национални публични органи или агенции; като има предвид, че това беше задължително условие за присъединяването на няколко държави членки към икономическия и паричен съюз; като има предвид, че тези покупки са разрешени на вторичните пазари;

Вторник, 10 март 2015 г.

Парична политика

1. Приветства бързата реакция на ЕЦБ на фона на изпълнената с предизвикателства среда, както и факта, че паричната политика е имала за цел да намали равнището на стрес на финансовите пазари на еврозоната и да възстанови доверието на инвеститорите в единната валута; приветства готовността на ЕЦБ да направи всичко необходимо за спасяване на еврото; отбелязва положителното общо намаляване на дългосрочната доходност на вътрешния пазар — по-специално в най-задлъжнелите държави от еврозоната — до безпрецедентни равнища от началото на кризата; отбелязва, че ниската доходност не е довела до създаване на работни места и растеж, както и че тяхната липса представлява заплаха за финансовата стабилност;
2. Отбелязва, че прибягването до основните операции по рефинансиране, до операции по средносрочно и дългосрочно рефинансиране с пълно разпределение при фиксиран процент, прибягването до пределното кредитно улеснение, спешната помощ за осигуряване на ликвидност и депозитното улеснение са останали на много високи равнища през цялата 2013 г., което е сигнал за продължаващо влошаване на трансмисионния механизъм на паричната политика и на междубанковия кредитен пазар в еврозоната, при все че ситуацията се е подобрила значително в сравнение с предходните години, за което свидетелства стабилизирането на спредовете, постепенното нормализиране на междубанковите пазари и намаляването на дисбалансите по TARGET II;
3. Се чувства обнадежден от стабилизирането на равнищата на дисбалансите по TARGET II през цялата 2013 г.; подчертава, че сетълмент системата TARGET II е изиграла важна роля за запазването на целостта на финансовата система на еврозоната;
4. Продължава да бъде дълбоко загрижен от факта, че икономическата активност остава слаба, като ръстът на БВП в еврозоната е отрицателен през 2013 г., за втора поредна година, ръстът на БВП е слаб през първите три тримесечия на 2014 г., а равнищата на безработица са високи в много държави членки от еврозоната и достигат размери, които застрашават стабилността на еврозоната и подкопават обществената и политическата подкрепа за европейския проект;
5. Подчертава своята загриженост относно непрекъснатия спад на темпа на инфлация в еврозоната след 2011 г., с инфлационни диференциали между държавите членки; изтъква наблюдаваното към настоящия момент сериозно разминаване между ясно поставената цел на ЕЦБ за поддържане на темпа на инфлация под 2 %, но близо до този праг в средносрочен план и настоящия темп на инфлация, който е близък до нулата и дори под нулата в няколко държави — членки на еврозоната; изразява загриженост, че — както посочи председателят на ЕЦБ — сегашните дефлационни тенденции биха могли да доведат до отклоняване на средносрочните и дългосрочните инфлационни очаквания;
6. Установява, че продължаващият процес на коригиране на счетоводните баланси във финансовия и нефинансовия сектор, в съчетание с високи равнища на безработица, е пропълил да забавя икономическата дейност в еврозоната през 2013 г.;
7. Наблюдава с внимание възможните рискове от дефлация; припомня, че темп на инфлацията в еврозоната, който е близък до нулата, вреди на ефикасността на паричната политика; разбира, че според ЕЦБ много ниската инфлация се дължи на краткосрочни въздействия и се надява, че средносрочната цел ще бъде постигната без дефлационна фаза; отбелязва обаче, че ЕЦБ ревизира допълнително инфлационните прогнози за 2015 г. и 2016 г. в посока надолу (с между 0,1 % и 0,2 %);
8. Посочва, че очакваната за следващите години инфлация под целевото равнище ще окаже въздействие върху програмите за намаляване на дълга на няколко държави членки;
9. Посочва, че с оглед на перспективата за допълнителни гъвкави политики, като например увеличаване на паричната маса, и предвид настоящите правни предизвикателства, свързани с програмата за ОПТ, е изключително важно да се осигури правна яснота и сигурност, за да се даде възможност за ефективното прилагане на тези инструменти, като се има предвид становището на генералния адвокат на Съда на Европейския съюз Педро Крус Вилалон от 14 януари 2015 г. по дело С-62/14;
10. Подчертава, че ниските разходи по заемите на държавите членки вървят ръка за ръка с нарастващи публични задължения, в много случаи близки до или надхвърлящи 100 % от БВП, и предупреждава, че една нова криза може да предизвика преоценка на риска от страна на финансовите пазари;
11. Посочва, че прогнозите на ЕЦБ, публикувани през 2013 г., не са взели предвид съществуващата връзка между нулев растеж и много ниска инфлация и дори признаци на дефлация; призовава, на този фон, настоящите прогнози за по-висок икономически растеж и по-висока инфлация през 2015 и 2016 г. да се четат предпазливо;

Вторник, 10 март 2015 г.

12. Счита, че влошените счетоводни баланси не само засягат банките, но имат и верижен отрицателен ефект върху предприятията и други субекти от частния сектор, тъй като липсата на капитал и финансови средства спъва способността на предприятията да останат конкурентоспособни, да отбелязват растеж и в крайна сметка да запазват и създават работни места;
13. Счита, че е от изключително значение да се създадат условия за възстановяване както на публичните, така и на частните инвестиции в еврозоната, като отчита, че макар ЕЦБ да продължава своите действия за поддържане на благоприятни условия за финансиране, инвестициите все още не са се увеличили; в този контекст призовава държавите членки да предприемат действия във връзка с основните причини за финансовата фрагментация, като разминаващи се рискови структури, които оскъпяват кредитирането в съответните държави; освен това изисква от държавите членки да провеждат подходящи структурни реформи за възстановяване на благоприятна стопанска среда, по-специално чрез прилагане на специфичните за всяка държава препоръки;
14. Насърчава ЕЦБ да разгледа в своята политика за разширяване на счетоводния баланс възможността за купуване на облигации за проекти на ЕИБ, които финансират някои от най-ефективните инвестиции в еврозоната, особено проектите, които Комисията е избрала след анализ на разходите и ползите от тях като предлагащи европейска добавена стойност, и по-специално проектите за TEN-T в областта на енергетиката и транспорта и проектите, свързани с цифровия единен пазар;
15. Отбелязва, че в речта си по време на годишния симпозиум на Централната банка в Джаксън хоул на 22 август 2014 г. председателят на ЕЦБ Марио Драги изтъкна, че се нуждаем от действия и от двете страни на икономиката, като отбеляза: че политиките в областта на съвкупното търсене трябва да бъдат придружени от национални структурни реформи и политики; че по отношение на търсенето, паричната политика може и следва да играе централна роля, което понастоящем означава гъвкава парична политика за продължителен период от време; че има възможност фискалната политика да играе по-голяма роля, наред с паричната политика, като същевременно трябва да се взема под внимание устойчивостта на публичния дълг; и че макар да е необходимо реструктуриране на публичните инвестиции с цел допълнително насърчаване на частните инвестиции и улесняване на структурните реформи, трябва да бъде поставен също така акцент върху адекватни мерки на фискалната политика;
16. Изразява съгласие с председателя на ЕЦБ Марио Драги, че съществуващата гъвкавост в рамките на правилата на Пакта за стабилност и растеж би могла да се използва, за да се намери по-добро решение на проблема със слабото възстановяване и да се осигурят средства за разходите за наложителните структурни реформи;
17. Изразява съгласие с председателя на ЕЦБ Марио Драги, че има свобода на действие за организиране на фискалната политика по начин, който благоприятства растежа в по-голяма степен, и за намаляване на данъчната тежест, без това да се отразява на бюджета;
18. Изразява съгласие с председателя на ЕЦБ Марио Драги, че изглежда са необходими допълнителни действия на равнището на ЕС, за да се гарантира подходяща съвкупна позиция и програма за мащабни публични инвестиции;
19. Отбелязва, че в допълнение към намаляването на своите основни лихвени проценти и увеличаването на операциите си по рефинансиране, ЕЦБ прие новаторски инструменти като целевите операции по дългосрочно рефинансиране (ЦОДР) и нови стратегии за комуникация като ориентири за паричната политика;
20. Счита, че трансмисионният механизъм не функционира правилно и че инструментите на паричната политика, които ЕЦБ използва от началото на кризата, макар и да са предоставяли добре дошло облекчение на бедствашите финансови пазари, не могат сами по себе си да бъдат ефективни в борбата с финансовата фрагментация, насърчаването на растежа или подобряването на положението на пазара на труда; насърчава ЕЦБ да гарантира, че политиките ѝ са съобразени в по-голяма степен с реалната икономика, по-специално по отношение на МСП;
21. Счита, че поради силното увреждане на трансмисионния механизъм на паричната политика, положителното въздействие от решенията за намаляване на основните лихвени проценти на ЕЦБ е ограничено; изтъква, че в дългосрочен план твърде ниските лихвени проценти водят до изкривявания в стопанския сектор и могат да нанесат щети на личните спестявания и пенсионните планове;
22. Приветства мерките, обявени от ЕЦБ през юни 2014 г. и насочени към подобряване на функционирането на трансмисионния механизъм на паричната политика; отбелязва, че ЦОДР въвеждат за първи път връзка между кредитите за нефинансовия частен сектор, предоставени от банки, и средствата за рефинансиране, които банките могат да поискат; изразява надежда, че резултатите от прегледа на качеството на активите (ПКА) ще стимулират използването на ЦОДР от европейските банки, което ще насърчи прехвърлянето на ликвидни средства в реалната икономика;

Вторник, 10 март 2015 г.

23. Отбелязва, че ЕЦБ обяви, че ще закупи обезпечени с активи ценни книжа и обезпечени облигации, за да се даде възможност на ЦОДР да реализират своето улесняващо кредитирането въздействие; подчертава, че подобни интервенции на пазара на обезпечени с активи ценни книжа следва да бъдат достатъчно сериозни, за да окажат въздействие върху лихвените проценти за МСП и да намалят фрагментацията, и трябва да се извършват по прозрачен начин, който не създава прекомерни рискове за счетоводния баланс на ЕЦБ;

24. Подчертава загрижеността си във връзка със значителното фрагментиране на условията при отпускане на заеми за МСП между отделните държави от еврозоната и във връзка със съществуващото разминаване между лихвените проценти по финансирането за МСП и тези за по-големи предприятия; настоява, че тези дългогодишни проблеми не се решават в достатъчна степен чрез последните обявени от ЕЦБ мерки, имащи за цел увеличаване на банковото кредитиране, и че ЕЦБ следва да проучи основните фактори, които затрудняват достъпа на МСП до кредитиране; призовава ЕЦБ да разследва дали това разминаване има някаква връзка с концентрацията в банковия сектор;

25. Подчертава, че се очаква при прилагане на мерките, обявени през юни и септември 2014 г., балансът на ЕЦБ да възстанови размера си от началото на 2012 г.; отбелязва, че това прогнозирано увеличение изисква строга бдителност от страна на ЕЦБ по отношение на кредитните рискове, които тя в крайна сметка понася;

26. Счита, че общият размер на предоставените до този момент косвени субсидии следва постепенно да бъде събран в полза на данъкоплатците, когато се възвърнат нормалните икономически условия;

27. Отбелязва, че ЕЦБ неведнъж е заявявала своята готовност да използва допълнителни неконвенционални инструменти в рамките на своя мандат и да променя размера или състава на своите интервенции в случай на прекалено дълъг период на ниска инфлация; не се противопоставя на използването на допълнителни неконвенционални мерки, но подчертава, че тези мерки няма да бъдат достатъчни без правилния микс от фискална политика, инвестиции и структурни реформи;

28. Подчертава, че въздействието върху реалната икономика на неконвенционалните мерки на паричната политика, които в момента се използват, не следва да бъде надценявано; подчертава, че тези мерки са с временен характер и че имат за цел да осигурят на държавите членки време да консолидират фискалното си положение и да проведат необходимите структурни реформи, за да стимулират икономическия растеж и подобрения на пазара на труда;

29. Отбелязва, че провеждането на нестандартни парични политики през продължителен период от време може да изостри смущенията на капиталовия пазар; изисква от ЕЦБ да намери подходящия баланс между риска, свързан с преждевременен отказ от водената от нея гъвкава парична политика, и рисковете и разходите, произтичащи от смущенията, които може да предизвика прилагането на подобни политики; изисква от ЕЦБ следователно да оформи нестандартните политики по такъв начин, че да ограничи тези смущения;

30. Припомня, че паричната политика сама по себе си не може да стимулира съвкупното търсене, освен ако не се допълва от подходящи фискални и структурни реформи и политики на национално равнище;

31. Подчертава, както показва опитът от годините преди кризата, че стабилният темп на инфлация, който е в съответствие със средносрочната цел за този темп, определена от ЕЦБ, може да се свърже с неустойчива динамика на частния дълг, и изтъква колко е важно да се управляват „балоните“ на цените на активите и увеличаването на кредитирането, дори ако ценовата стабилност е гарантирана;

32. Припомня, че независимостта на ЕЦБ при провеждане на нейната парична политика, както е заложено в Договорите, е абсолютно необходима за постигане на целта за запазване на ценовата стабилност, т.е. за поддържане на темпа на инфлация близо до 2 %, но без да се превишава този праг; припомня, че правителствата и националните публични органи следва също така да се въздържат да изискват от ЕЦБ да предприема действия;

33. Припомня, че всички членове на Генералния съвет на ЕЦБ са поели ангажимент по отношение на взетите решения, които остават поверителни, освен ако не е взето решение за публичното им оповестяване;

34. Призовава ЕЦБ да направи стъпка назад по отношение на ролята си в Тройката, с цел да укрепи своята независимост от политически решения;

Вторник, 10 март 2015 г.

35. Припомня, че в член 127 от ДФЕС се посочва, че ЕЦБ, без да се накърнява нейната основна цел, подкрепя основните икономически политики на Съюза, както е посочено и в член 282 от ДФЕС; подчертава в тази връзка значението на диалога по въпросите на паричната политика;
36. Подчертава, че ясното разграничение между паричната и фискалната политика предполага, че паричният орган не следва да предоставя субсидии на институциите, възползващи се от осигуряването на ликвидност, тъй като предоставянето на подобни субсидии е равнозначно на фискална политика;
37. Изразява съжаление във връзка с факта, че ЕЦБ е превишила основания си на Договора мандат, както е видно от писмата, изпратени от бившия председател на ЕЦБ до испанското, италианското и ирландското правителство;
38. Приветства стъпката напред, предприета от ЕЦБ с решението за публикуване на протоколите от заседанията ѝ, и очаква тази практика да започне през януари 2015 г.; приветства факта, че Управителния съвет на ЕЦБ е предприел действия във връзка с това искане, отправено от Парламента във всички негови годишни доклади относно ЕЦБ;
39. Счита, че централните банки по света следва да работят активно с цел избягване на всякакъв вид политики, които биха генерирали отрицателни странични ефекти върху други; отбелязва, че някои централни банки призовават други централни банки да поемат потенциални отрицателни странични ефекти от паричните политики дълго след като са приложили едностранно своите собствени политики;
40. Счита, че оповестената наскоро информация подчертава значението на разумното използване в бъдеще на спешната помощ за осигуряване на ликвидност; подчертава, че не може отново да се допусне банковият сектор на дадена държава членка да задлъжне със значителен процент от нейния БВП по този начин;
41. Насърчава ЕЦБ да продължи да подобрява политиката си в областта на равенството между половете при назначаването на служители, с цел премахване на настоящото несъответствие; приветства назначаването на Даниел Нуи за ръководител на надзора на европейския банков сектор, по-специално заради големите ѝ заслуги и убедителна автобиография;
42. Счита, че поставянето на по-голям акцент върху растежа и публичните инвестиции (като пакета за инвестиции в размер 300 милиарда евро, предложен от председателя на Комисията Жан-Клод Юнкер) би допълнило политическите усилия на ЕЦБ за повишаване на заетостта и растежа в Европа;

Финансова стабилност

43. Приветства факта, че единният надзорен механизъм (ЕНМ), първият стълб на банковия съюз, започна да функционира пълноценно на 4 ноември 2014 г.; отбелязва, че тази важна стъпка в европейската финансова интеграция беше постигната благодарение на успешното завършване на подготвителната работа, включително ПКА; отправя благодарност към ЕЦБ, че използва доверието, на което се радва, за да подкрепи европейската банкова система; подчертава, че функциите на ЕЦБ в областта на надзора и паричната политика не трябва да се смесват;
44. Отбелязва, че ПКА и стрес тестът, извършени от Европейския банков орган в сътрудничество с ЕНМ, са разкрили, че в европейската банкова система все още съществуват слабости; изразява надежда, че резултатите са взели адекватно под внимание всички рискове, с цел да се избегне „японизацията“ на европейското банкиране и непрекъснатото подновяване на заеми, които е невъзможно да бъдат изплатени;
45. Счита, че ЕЦБ носи голяма отговорност да гарантира, че бъдещите банкови рекапитализации ще се извършват посредством схемата за рекапитализация чрез вътрешни източници, когато достъпът до пазари е труден или невъзможен;
46. Призовава ЕЦБ да гарантира в ежедневните си практики, че е налице пълно разграничаване между паричната политика и ролята на ЕЦБ като банков надзорен орган;
47. Подчертава, че ЕНМ цели гарантиране на доверието в банковия сектор в еврозоната и по този начин осигуряване на финансова стабилност; припомня, че демократичната отчетност на новия ЕНМ пред Европейския парламент е от решаващо значение за гарантиране на доверието в новия режим на надзор; поради това подчертава значението на междуинституционалното споразумение от ноември 2013 г. между Европейския парламент и ЕЦБ относно практическите условия и ред за упражняването на демократичната отчетност по ЕНМ, както и значението на пълното прилагане на споразумението;

Вторник, 10 март 2015 г.

48. Подкрепя идеята, че с цел повишаване на надеждността и ефективността на рекапитализацията чрез вътрешни източници европейското законодателство следва да се развие в посока отделяне на по-рисковите инвестиционни дейности от традиционното банкиране;
49. Счита, че последните стрес тестове ясно илюстрират границите на настоящата междуинституционална структура, тъй като в тези тестове не беше предвиден сценарий за дефлация, макар че подобни рискове от дефлация далеч не са необосновани;
50. Отбелязва, че въпреки относително ниските нива на рентабилност банките от еврозоната са продължавали постоянно да укрепват капиталовите си позиции чрез комбинация от увеличаване на капитала и намаления в размера на рисково претеглените активи, а също и публична подкрепа; установява, че в няколко случая увеличаването на капитала е извършено в контекста на програми за финансова помощ от държавите членки;
51. Изразява загриженост относно продължаващата зависимост на много банки от еврозоната от финансиране от централната банка; счита, че създаването на добре регулиран съюз на капиталовите пазари е от съществено значение, за да се намали прекомерната зависимост на икономиките на еврозоната от банковата система;
52. Посочва, че укрепването на доброто управление на банките повишава доверието в банковия сектор, като по този начин допринася и за финансовата стабилност;
53. Посочва, че дейността във връзка с държавните ценни книжа продължава да бъде основен източник на печалба за банките от еврозоната, въпреки че кредитирането на нефинансовия частен сектор все още е слабо; счита, че техническата и законодателната работа по рисковете, свързани с държавния дълг, следва да бъде ускорена; призовава ЕЦБ да отправи предупреждение към банките, които продължават да увеличават притежаваните от тях държавни облигации, като същевременно намаляват кредитирането на частния сектор;
54. Приветства законодателното предложение на Комисията относно структурна реформа в банковата сфера; отбелязва, че подобни реформи вече са въведени в няколко държави членки; приканва ЕЦБ да си сътрудничи с останалите компетентни институции с оглед провеждането на устойчива структурна реформа на европейско равнище, която да сложи край на субсидиите за търговската дейност на големите финансови институции и да осигури равнопоставени условия на конкуренция за предоставянето на финансови услуги;
55. Припомня, че Единният механизъм за реструктуриране (вторият стълб на банковия съюз) ще влезе в сила от началото на 2015 г.; подчертава, че е необходимо да се продължи работата по разработване на третия стълб на банковия съюз;

o

o o

56. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на Европейската централна банка.
-